

**HENSTILLING 200 VEDRØRENDE HIV OG AIDS OG ARBEJDSLIVET
VEDTAGET PÅ KONFERENCEN PÅ DEN
NIOHALVFEMSINDSTYVENDE SAMLING, GENÈVE, 17. JUNI 2010**

Den Internationale Arbejdsorganisations generalforsamling, der har været sammenkaldt i Genève af styrelsen under sekretariatet, som har (WT) mødtes til deres 99. samling den 2. juni 2010, og

som bemærker, at HIV og AIDS har en alvorlig indvirkning på samfundet og økonomier, på arbejdsverdenen i både formelle og uformelle sektorer, på arbejdstagere, deres familier og familiedemedlemmer, på arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer og på offentlige og private virksomheder og underminerer opnåelsen af anstændigt arbejde og bæredygtig udvikling, og

som har genbekræftet, hvor vigtig den Internationale Arbejdsorganisations rolle er i håndteringen af HIV og AIDS inden for arbejdsverdenen og behovet for, at organisationen forstærker dens bestræbelser på at opnå social retfærdighed og komme diskrimination og stigmatisering angående HIV og AIDS til livs i alle aspekter af deres arbejde og mandat, og

som erindrer vigtigheden af at reducere den uformelle økonomi gennem anstændigt arbejde og bæredygtig udvikling med henblik på bedre at mobilisere arbejdsverdenen som reaktion på HIV og AIDS, og

som har bemærket de høje niveauer af social og økonomisk ulighed, mangel på information og bevidsthed, mangel på fortrolighed samt utilstrækkelig adgang til og overholdelse af behandling, hvilket øger risikoen for overførsel af HIV, dødelighedsprocenter, antallet af børn, som har mistet en eller begge forældre, og antallet af arbejdere, der er beskæftiget med uformelt arbejde, og

under hensyntagen til, at fattigdom, social og økonomisk ulighed samt arbejdsløshed øger risikoen for mangel på adgang til forebyggelse, behandling, pleje og støtte hvilket medfører øget risiko for overførsel, og

som bemærker, at det stigma, den diskrimination og den trussel om jobtab, som personer berørt af HIV og AIDS lider under, er forhindringer i forhold til ønsket om at kende ens HIV-status, og dermed øges arbejdstagernes sårbarhed over for HIV og deres rettigheder til sociale ydelser undermineres, og

som bemærker, at HIV og AIDS har en voldsommere påvirkning af sårbare og risikoudsatte grupper, og

som bemærker, at HIV påvirker både mænd og kvinder, skønt kvinder og piger er udsat for større risiko og mere udsatte over for HIV-infektion og er uforholdsmæssigt påvirket af HIV-pandemien sammenlignet med mænd som følge af ulighed, og at kvinders kompetenceudvikling derfor er en nøglefaktor i den globale håndtering af HIV og AIDS, og

som erindrer vigtigheden af at beskytte arbejdstagere gennem omfattende arbejdsmiljøprogrammer, og

som erindrer værdien af ILO's regelsæt: Et ILO-regelsæt vedrørende HIV/AIDS og arbejdsverdenen, 2001, og behovet for at forstærke dets indvirkning, forudsat at der er grænser og huller i implementeringen af disse, og

som har bemærket behovet for at fremme og implementere de internationale arbejdskonventioner og henstillinger samt andre internationale instrumenter, der er relevante for HIV og AIDS og

arbejds-verdenen, herunder dem, der anerkender retten til den højest opnåelige sundhedsstandard og hæder-lige levestandarder, og

som erindrer den specifikke funktion, som arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer har i forhold til at fremme og bakke op om nationale og internationale indsatser til håndtering af HIV og AIDS i og gennem arbejdsverdenen, og

som har bemærket arbejdspladsens vigtige rolle, hvad angår information om og adgang til forebyg-gelse, behandling, pleje og støtte som en del af den nationale håndtering af HIV og AIDS, og

som har bekræftet behovet for at fortsætte og øge det internationale samarbejde, særligt i sammen-hæng med FN's programvedrørende HIV/AIDS, med henblik på at bakke op om bestræbelserne på at gøre denne henstilling gyldig, og

som erindrer værdien af samarbejde på nationalt, regionalt og internationalt plan med de strukturer, der beskæftiger sig med HIV og AIDS, herunder sundhedssektoren og relevante organisationer, særligt dem, der repræsenterer personer, som lever med HIV, og

som har bekræftet behovet for at sætte en international standard for vejledning af regeringer og ar-bejds-givere og arbejdstagere til fastlæggelse af deres roller og ansvarsområder på alle niveauer, og

som har besluttet vedtagelsen af visse henstillinger vedrørende HIV og AIDS og arbejdsverdenen, og

som har besluttet, at disse forslag skal udformes som en henstilling,

vedtager på denne syttende dag i juni i året totusinde og ti følgende henstilling, som kan henvises til som henstilling vedrørende HIV og AIDS af 2010.

I. Definitioner

1. For så vidt angår denne henstillingen:

(a) henviser "HIV" til humant immundefektvirus - en virus, der beskadiger det humane immunsystem. Infektion kan forebygges med passende foranstaltninger

(b) henviser "AIDS" til erhvervet immundefektsyndrom, som er resultatet af HIV-infektionens fremskredne stadier, og som er karakteriseret ved opportunistiske infektioner eller HIV-relaterede cancerformer eller begge dele

(c) betyder "personer, der lever med HIV" personer inficeret med HIV

(d) betyder "stigma" det sociale mærke, som, når det er forbundet med en person, normalt forårsager marginalisering eller udgør en forhindring for den fulde nydelse af det sociale liv for den per-son, der er inficeret med eller berørt af HIV

(e) betyder "diskrimination" enhver forskel, udelukkelse eller præference, som kan ophæve eller hæmme lige muligheder eller behandling inden for beskæftigelse og ansættelse, som henvist til i diskriminationskonventionen (beskæftigelse ansættelse) af 1958 og henstillingen af 1958.

(f) betyder "berørte personer" personer, hvis liv ændres af HIV eller AIDS på grund af pandemiens bredere påvirkning.

(g) betyder "rimelig imødekommenhed" enhver ændring eller regulering af et job eller en arbejds-plads, som er praktisk inden for rimelighedens grænser, og som gør en person i stand til at leve med HIV eller AIDS for at få adgang til beskæftigelse, tage del i beskæftigelse eller blive forfremmet i beskæftigelse.

(h) betyder "sårbarhed" de ulige muligheder, den sociale eksklusion, arbejdsløshed eller usikre beskæftigelse, der følger af de sociale, kulturelle, politiske og økonomiske faktorer, der gør en person mere påvirkelig over for HIV-infektion og for at udvikle AIDS.

(i) henviser "arbejdsplads" til ethvert sted, hvor arbejdstagere udfører deres aktivitet, og

(j) henviser "arbejdstager" til enhver person, der arbejder under en hvilken som helst form eller ordning.

II. Område

2. Denne henstilling dækker:

(a) alle arbejdstagere, der arbejder under alle former eller ordninger og på alle arbejdspladser, herunder:

(i) personer i enhver form for beskæftigelse eller ansættelse,

(ii) dem, der er under uddannelse, herunder praktikanter og lærlinge,

(iii) frivillige,

(iv) jobsøgere og jobansøgere samt

(v) afskedigede og suspenderede arbejdere,

(b) alle sektorer med økonomisk aktivitet, herunder de private og offentlige sektorer og de formelle og uformelle økonomier samt

(c) væbnede styrker og uniformerede tjenester.

III. GENERELLE PRINCIPPER

3. Følgende generelle principper skal gælde for alle handlinger, der er en del af den nationale reaktion på HIV og AIDS i arbejdslivet:

(a) Reaktionen på HIV og AIDS skal anerkendes som bidragende til realiseringen af menneskerettigheder og fundamentale friheder og ligestilling for alle, herunder arbejdstagere, deres familier og deres familiemedlemmer,

(b) HIV og AIDS skal anerkendes og behandles som et arbejdspladsanliggende, som skal inkluderes blandt de væsentlige elementer i den nationale, regionale og internationale reaktion på pandemien med fuld deltagelse af arbejdsgiver- og arbejderorganisationer,

(c) der bør ikke være nogen diskrimination eller stigmatisering af arbejdere, særligt jobsøgere og jobansøgere, på grund af reel eller opfattet HIV-status eller den kendsgerning, at de tilhører regioner i verden eller udsnit af befolkningen, der opfattes som værende i større fare for eller mere udsatte for HIV-infektion,

(d) forebyggelse af alle former for HIV-overførsel skal være en fundamental prioritet,

(e) arbejdstagere, deres familier og deres familiemedlemmer skal have adgang til og drage fordel af forebyggelse, behandling og støtte med hensyn til HIV og AIDS, og arbejdspladsen skal spille en rolle i at muliggøre adgang til disse tjenester,

(f) arbejdstageres deltagelse og engagement i udviklingen, implementeringen og evalueringen af programmer på nationalt plan og på arbejdspladsen skal anerkendes og underbygges,

- (g) arbejdstagere skal drage fordel af programmer til forebyggelse af bestemte risici for overførsel af HIV og andre overførbare sygdomme som f.eks. tuberkulose,
- (h) arbejdstagere, deres familier og deres familiemedlemmer skal nyde beskyttelse af deres privat-liv, herunder fortrolighed i forbindelse med HIV og AIDS, særligt med hensyn til deres egen HIV-status,
- (i) ingen arbejdstager skal være tvunget til at tage en HIV-test eller afsløre deres HIV-status,
- (j) foranstaltninger til at håndtere HIV og AIDS i arbejdsverdenen skal være en del af den nationale udvikling af politikker og programmer, herunder dem, der vedrører arbejde, uddannelse, social beskyttelse og sundhed, og
- (k) beskyttelsen af arbejdstagere i erhverv, der er særligt udsat for risikoen for HIV-overførsel.

IV. NATIONALE POLITIKKER OG PROGRAMMER

4. Medlemmerne bør:

- (a) vedtage nationale politikker og programmer vedrørende HIV og AIDS og arbejdsverdenen og vedrørende arbejdsmiljø, hvis de ikke findes allerede, og
- (b) integrere deres politikker og programmer vedrørende HIV og AIDS og arbejdsverdenen i udviklingsplaner og strategier til nedbringelse af fattigdom, herunder anstændigt arbejde, bæredygtige virksomheder og indkomstskabende strategier, som det måtte være relevant.

5. Ved udvikling af de nationale politikker og programmer skal de kompetente myndigheder tage hensyn til ILO's regelsæt vedrørende HIV/AIDS af 2001, og alle efterfølgende revisioner, andre relevante instrumenter fra den Internationale Arbejdsorganisation og andre internationale retnings-linjer, der er vedtaget vedrørende dette emne.

6. De nationale politikker og programmer skal udvikles af de kompetente myndigheder i samråd med de mest repræsentative arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer såvel som organisationer, der repræsenterer personer, som lever med HIV, under hensyntagen til relevante sektorer's synspunkter, særligt sundhedssektoren.

7. Under udvikling af de nationale politikker og programmer skal de kompetente myndigheder tage hensyn til arbejdspladsens rolle i forebyggelse, behandling, pleje og støtte, herunder fremme af fri-villig rådgivning og test, i samarbejde med lokalsamfund.

8. Medlemmer skal gribe enhver mulighed for at udbrede information om deres politikker og programmer vedrørende HIV og AIDS samt arbejdsverdenen gennem arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer, andre relevante HIV- og AIDS-enheder og offentlige informationskanaler.

Diskrimination og fremme af ligestilling og behandling

9. Regeringerne bør, i samråd med de mest repræsentative arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer, overveje at yde beskyttelse lig den, der er tilgængelig under diskriminationskonventionen (beskæftigelse og ansættelse) af 1958 med henblik på forebyggelse af diskrimination baseret på reel eller opfattet HIV-status.

10. Reel eller opfattet HIV-status skal ikke være grundlag for diskrimination, der forhindrer ansættelse eller fortsat beskæftigelse, eller stræben efter ligestilling i overensstemmelse med bestemmelserne i diskriminationskonventionen (beskæftigelse og ansættelse) af 1958.

11. Reel eller opfattet HIV-status skal ikke være årsag til opsigelse af et ansættelsesforhold. Midler-tidigt arbejdsfravær på grund af sygdom eller plejeforpligtelser med hensyn til HIV eller AIDS skal behandles på samme måde som andet sygdomsfravær, hvor der tages hensyn til opsigelseskonventionen af 1982.

12. Når eksisterende foranstaltninger mod diskrimination på arbejdspladsen er utilstrækkelige til effektiv beskyttelse mod diskrimination i forbindelse med HIV eller AIDS, skal medlemmerne tilpasse disse foranstaltninger eller iværksætte nye og sørge for deres effektive og transparente implementering.

13. Personer med HIV-relateret sygdom skal ikke nægtes mulighed for fortsat at udføre deres arbejde med rimelig hjælp, om nødvendigt, så længe de fra et lægeligt synspunkt er i stand til det. Foranstaltninger til at overflytte sådanne personer til et arbejde, der i rimelig grad er tilpasset deres evner, til at finde andet arbejde via uddannelse eller til at gøre det lettere for dem at vende tilbage til arbejdet skal understøttes under hensyntagen til de relevante instrumenter fra den Internationale Arbejdsorganisations og FN's side.

14. Der skal tage foranstaltninger på og via arbejdspladsen til at nedbringe overførslen af HIV og mildne påvirkningen heraf ved at:

- (a) sørge for respekt af menneskerettigheder og fundamentale friheder,
- (b) sørge for ligestilling og kompetenceudvikling for kvinder,
- (c) sørge for handlinger til at forebygge og forbyde vold og chikane på arbejdspladsen,
- (d) fremme den aktive deltagelse af både mænd og kvinder i reaktionen på HIV og AIDS,
- (e) fremme involvering og bemyndigelse af alle arbejdstagere, uanset deres seksuelle orientering og om de tilhører en udsat gruppe eller ej,
- (f) fremme beskyttelsen af seksuel sundhed og forplantningssundhed samt mænd og kvinders seksuelle rettigheder og forplantningsrettigheder og
- (g) sørge for effektiv fortrolighed hvad angår personlige data, herunder sygdomsdata.

Forebyggelse

15. Forebyggelsesstrategier skal tilpasses nationale forhold og arbejdspladstypen og skal tage hensyn til kønsmæssige, kulturelle, sociale og økonomiske bekymringer.

16. Forebyggelsesprogrammer bør sikre:

- (a) at nøjagtige, opdaterede, relevante og rettidige informationer stilles til rådighed og gøres tilgængelige for alle i et kulturelt følsomt format og sprog via forskellige, tilgængelige kommunikationskanaler,
- (b) uddannelsesprogrammer til at hjælpe mænd og kvinder med at forstå og nedbringe risikoen for alle former for HIV-overførsel, herunder overførsel fra mor til barn, og forstå vigtigheden ved ændring af risikoadfærd vedrørende infektion,
- (c) effektive arbejdsmiljøforanstaltninger,
- (d) foranstaltninger til at opfordre arbejdstagere til at få oplyst deres HIV-status gennem frivillig rådgivning og test,
- (e) adgang til alle præventionsmetoder, herunder, men ikke begrænset til, en garanti for tilgængeligheden af nødvendige forsyninger, særligt mandlige og kvindelige kondomer og, hvor det måtte

være relevant, information omkring deres korrekte anvendelse og muligheden for posteksponerings-profylakse,

(f) effektive foranstaltninger til at nedbringe højrisikoadfærd, herunder for de grupper, der er udsat for størst risiko, med henblik på at reducere forekomsten af HIV, og

(g) strategier til skadereduktion baseret på retningslinjer offentliggjort af Verdenssundhedsorganisationen (WHO), FN's fælles program for bekæmpelse af HIV/AIDS (UNAIDS) og FN's agentur for narkotika og kriminalitet (*United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC)*) og andre relevante retningslinjer.

Behandling og pleje

17. Medlemmer bør sørge for, at deres nationale politikker og programmer vedrørende sundhedsinterventioner på arbejdspladsen fastlægges i samråd med arbejdsgivere og arbejdstagere og deres repræsentanter og kædes sammen med offentlige sundhedstjenester. De skal tilbyde det bredeste udvalg af passende og effektive interventioner til forebyggelse af HIV og AIDS og til at styre deres virkninger.

18. Medlemmer bør sørge for, at arbejdstagere, der lever med HIV, og deres familiemedlemmer drager fordel af den fulde adgang til sundhedspleje, hvad enten denne pleje ydes under det offentlige sundhedsvæsen, socialsikringsystemer eller privat forsikring eller andre ordninger. Medlemmer bør også sørge for at uddanne og skabe bevidsthed blandt arbejdstagere for at gøre deres adgang til sundhedspleje lettere.

19. Alle personer, der er dækket af denne henstilling, herunder arbejdstagere, der lever med HIV, og deres familier og deres familiemedlemmer, skal være berettiget til sundhedsydelser. Disse ydelser skal omfatte adgang til gratis eller overkommelig:

(a) frivillig rådgivning og test,

(b) antiretroviral behandling og uddannelse i overholdelse, information og støtte,

(c) korrekt ernæring, der stemmer overens med behandlingen,

(d) behandling af opportunistiske infektioner og seksuelt overførte infektioner og andre HIV-relaterede sygdomme, særligt tuberkulose, og

(e) støtte- og forebyggelsesprogrammer til personer, der lever med HIV, herunder psykosocial støtte.

20. Der bør ikke være nogen diskrimination af arbejdstagere eller deres familiemedlemmer baseret på reel eller opfattet HIV-status vedrørende adgang til socialsikringsystemer og forsikringsordninger på arbejdspladsen eller i forbindelse med ydelser under sådanne ordninger, herunder i forhold til sundhedspleje og invaliditet samt dødsfald og ydelser til de(n) overlevende.

Support

21. Pleje- og støtteprogrammer skal omfatte foranstaltninger til rimelig imødekommelse på arbejdspladsen af personer, der lever med HIV eller HIV-relaterede sygdomme, med skyldigt hensyn til nationale betingelser. Arbejdet bør organiseres på en sådan måde, at det imødekommer den episodi-ske natur af HIV og AIDS såvel som eventuelle bivirkninger ved behandlingen.

22. Medlemmerne skal fremme fastholdelsen og ansættelsen af personer, der lever med HIV. Medlemmerne bør overveje at udvide støtten til perioder med og uden beskæftigelse, herunder,

hvor det måtte være nødvendigt, inkomstskabende muligheder for personer, der lever med HIV, eller personer, der er berørt af HIV eller AIDS.

23. I tilfælde hvor der kan etableres et direkte link mellem et erhverv og risikoen for infektion, skal AIDS og HIV-infektion anerkendes som en sygdom eller ulykke på arbejdspladsen i henhold til nationale procedurer og definitioner og med henvisning til henstillingen om en liste over sygdomme på arbejdspladsen af 2002 såvel som andre relevante instrumenter fra den Internationale Arbejdsorganisations side.

Test, privatliv og fortrolighed

24. Test skal være oprigtigt frivillig og uden nogen form for tvang, og testprogrammer skal respektere internationale retningslinjer for fortrolighed, rådgivning og samtykke.

25. HIV-test eller andre former for screening af HIV skal ikke være påkrævet af arbejdstagere, herunder migrantarbejdere, jobsøgere og jobansøgere.

26. Resultaterne af HIV-test skal være fortrolige og ikke bringe adgangen til job, fastansættelse, jobsikkerhed eller forfremmelsesmuligheder i fare.

27. Arbejdstagere, herunder migrantarbejdere, jobsøgere og jobansøgere, skal ikke være påkrævet ud fra oprindelseslande, gennemrejse- eller destinationslande at afsløre HIV-relaterede informationer om sig selv eller andre. Adgang til sådanne informationer skal være reguleret af regler om fortrolighed, der stemmer overens med ILO's regelsæt om beskyttelse af arbejdstageres personlige data af 1997 og andre relevante internationale databeskyttelsesstandarder.

28. Migrantarbejdere eller dem, der vil flytte efter arbejde, skal ikke ekskluderes fra migration af oprindelseslande, gennemrejse- eller destinationslande på grundlag af deres reelle eller opfattede HIV-status.

29. Medlemmerne skal have lettilgængelige procedurer til konfliktløsning på plads, som sikrer genoprejsning for arbejdstagere, hvis deres rettigheder som anført ovenfor krænkes.

Sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen

30. Arbejdsmiljøet skal være sikkert og sundt med henblik på at forebygge overførslen af HIV på arbejdspladsen, og der skal tage hensyn til konventionen om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen af 1981 og henstillingen af 1981, konventionen om fremme af strukturer vedrørende sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen af 2006 og henstillingen af 2006 og andre relevante internationale instrumenter såsom fælles vejledningsdokumenter fra det Internationale Arbejdsministerium og WHO.

31. Sikkerheds- og sundhedsforanstaltninger til forebyggelse af arbejdstagernes eksponering for HIV på arbejdspladsen skal omfatte universelle sikkerhedsforanstaltninger og foranstaltninger til forebyggelse af ulykker og farer, såsom organisatoriske foranstaltninger, styring af tilrettelæggelses- og arbejdspraksis, personligt beskyttelsesudstyr, som det måtte være relevant, miljømæssige kontrolforanstaltninger og posteksponeringsprofylakse og andre sikkerhedsforanstaltninger til at minimere risikoen for pådragelse af HIV og tuberkulose, særligt i erhverv, der er udsat for den største risiko, herunder inden for sundhedssektoren.

32. Når der er risiko for eksponering for HIV på arbejdspladsen, skal arbejdstagere modtage uddannelse og undervisning i formerne for overførsel og foranstaltninger til at forebygge

eksponering og infektion. Medlemmerne skal tage skridt til at sikre, at forebyggelse, sikkerhed og sundhed ydes i overensstemmelse med relevante standarder.

33. Foranstaltninger til bevidsthedsskabelse bør understrege, at HIV ikke overføres ved flygtig, fy-sisk kontakt, og at tilstedeværelsen af en person, der lever med HIV, ikke skal anses som en fare på arbejdspladsen.

34. Sundhedsydelse og -mekanismer på arbejdspladsen, der relaterer sig til sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, skal have fokus på HIV og AIDS og tage hensyn til konventionen om sundheds-ydelse på arbejdspladsen af 1985 og henstillingen af 1985, ILO's/WHO's fælles retningslinjer for sundhedsydelse og HIV/AIDS af 2005 og alle senere revisioner samt andre relevante internationale instrumenter.

Børn og unge

35. Medlemmerne bør tage foranstaltninger til at bekæmpe børnearbejde og ulovlig handel med børn, der kan være resultatet af familiemedlemmers eller omsorgspersoners død eller sygdom, som skyldes AIDS, og til at nedbringe børns sårbarhed over for HIV, under hensyntagen til ILO's erklæring om fundamentale principper og rettigheder i arbejdet af 1998, konventionen om minimumsaldere af 1973 og henstillingen af 1973 og konventionen om de værste former for børnearbejde af 1999 og henstillingen af 1999. Der skal iværksættes særlige foranstaltninger til at beskytte disse børn mod seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse.

36. Medlemmerne bør iværksætte foranstaltninger til at beskytte unge arbejdstagere mod HIV-infektion og til at lade børn og unges særlige behov som reaktion på HIV og AIDS omfatte af nationale politikker og programmer. Disse bør omfatte objektiv seksualrådgivning og uddannelse i reproduktiv sundhed, særligt udbredelsen af information om HIV og AIDS gennem erhvervsfaglig uddannelse og i programmer og tjenester til beskæftigelse af unge.

V. Implementering

37. Nationale politikker og programmer vedrørende HIV og AIDS samt arbejdsverdenen bør:

(a) gøres gyldige i samråd med de mest repræsentative arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer og andre involverede parter, heriblandt relevante offentlige og private strukturer vedrørende sundhed på arbejdspladsen, ved hjælp af en af følgende eller en kombination af følgende metoder:

(i) nationale love og bestemmelser,

(ii) kollektive aftaler,

(iii) handlingspolitikker og -programmer på nationalt plan og på arbejdspladsen og

(iv) sektoropdelte strategier med særlig opmærksomhed på sektorer, hvor personer, der er omfattet af denne henstilling, er udsat for størst risiko,

(b) involvere retsmyndigheder, der er kompetente med hensyn til arbejdsanliggender, og arbejdsadministrationsmyndigheder, i planlægningen og implementeringen af politikkerne og programmerne, og uddannelse heri skal stilles dem til rådighed,

(c) tilvejebringe foranstaltninger til nationale love og bestemmelser til håndtering af krænkelser af privatliv og fortrolighed og anden beskyttelse ydet under denne henstilling,

(d) sikre samarbejde og koordination blandt de involverede offentlige myndigheder samt offentlige og private tjenester, heriblandt forsikrings- og fordelsprogrammer eller andre typer af programmer,

(e) fremme og støtte alle virksomheder til at implementere de nationale politikker og programmer, herunder gennem deres forsyningskæder og distributionsnetværk, med deltagelse af arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer, og sikre, at virksomheder, der arbejder inden for eksportbehandlingszoner, overholder disse politikker og programmer,

(f) fremme social dialog, herunder rådslagning og forhandling, der stemmer overens med konventionen om tresidet rådslagning (internationale arbejdsstandarder) af 1976 og andre former for samarbejde mellem regeringsinstanser, offentlige og private arbejdsgivere og tagere og deres repræsentanter, hvor der tages hensyn til synspunkter fra arbejdsmiljømedarbejdere, HIV- og AIDS-specialister og andre parter, herunder organisationer, som repræsenterer personer, der lever med HIV, internationale organisationer, relevante civilsamfundsorganisationer samt landesamarbejds-mekanismer,

(g) formuleres, implementeres, regelmæssigt gennemgås og opdateres under hensyntagen til de seneste videnskabelige og sociale udviklinger og behovet for at sammenkøre kønsmæssige og kulturelle problemer,

(h) være koordineret med blandt andet politikker og programmer vedrørende arbejdskraft, socialsikring og sundhed og

(i) sikre, at medlemmer tager højde for metoderne til deres implementering, med rimelig hensyntagen til nationale betingelser såvel som arbejdsgiveres og arbejdstageres kapacitet.

Social dialog

38. Implementering af politikker og programmer vedrørende HIV og AIDS skal baseres på samarbejde og tillid mellem arbejdsgivere og arbejdstagere og deres repræsentanter og regeringer, med aktiv medvirken på arbejdspladsen fra personer, der lever med HIV.

39. Arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer skal fremme bevidstheden om HIV og AIDS, herunder forebyggelse og ikke-diskrimination, ved at yde uddannelse og information til deres medlemmer. Disse bør være følsomme over for kønsmæssige og kulturelle problemer.

Uddannelse, undervisning, information og rådslagning

40. Undervisning, sikkerhedsvejledninger og al nødvendig vejledning på arbejdspladsen vedrørende HIV og AIDS skal leveres i en klar og tilgængelig form til alle arbejdere, og særligt til migrantarbejdere, nyligt ansatte eller uerfarne arbejdstagere, unge arbejdstagere samt personer under uddannelse, herunder praktikanter og lærlinge. Undervisning, instrukser og vejledning skal være følsom over for kønsmæssige og kulturelle problemer og tilpasses arbejdsstyrkens beskaffenhed under hensyntagen til risikofaktorer for arbejdsstyrken.

41. Opdateret videnskabelig og socioøkonomisk information samt, hvor det måtte være relevant, uddannelse og undervisning i HIV og AIDS, bør være til rådighed for arbejdsgivere, ledere og arbejdstagerrepræsentanter med henblik på at hjælpe dem med at tage passende foranstaltninger på arbejdspladsen.

42. Arbejdstagere, herunder praktikanter, lærlinge og frivillige, skal modtage bevidsthedsskabende information og relevant uddannelse i kontrolprocedurer vedrørende HIV-

infektion i forbindelse med ulykker og førstehjælp på arbejdspladsen. Arbejdstagere, hvis erhverv udsætter dem for eksponeringsfare for humant blod, blodprodukter og andre kropsvæsker, skal modtage yderligere uddannelse i eksponeringsforebyggelse, procedurer til eksponeringsregistrering og posteksponeringsprofylakse.

43. Arbejdstagere og deres repræsentanter skal have ret til at blive informeret og konsulteret om de foranstaltninger, der er taget til implementering af politikker og programmer på arbejdspladsen i forbindelse med HIV og AIDS. Arbejdstageres og arbejdsgiveres repræsentanter skal deltage i inspektioner af arbejdspladsen i henhold til national praksis.

Offentlige tjenester

44. Rollen for arbejdsadministrationstjenester, herunder arbejdsinspektoratet, og for retsmyndigheder, der er kompetente inden for arbejdsanliggender, hvad angår reaktion på HIV og AIDS, skal gennemgås og om nødvendigt forstærkes.

45. Offentlige sundhedssystemer skal forstærkes og følge ILOs/WHO's fælles retningslinjer for sundhedstjenester og HIV/AIDS af 2005, og alle senere revisioner, med henblik på at hjælpe til at sikre bedre adgang til forebyggelse, behandling, pleje og støtte og nedbringe den yderligere belastning af offentlige tjenester, særligt af arbejdstagere i sundhedssektoren, som følge af HIV og AIDS.

Internationalt samarbejde

46. Medlemmerne bør samarbejde gennem bilaterale eller multilaterale aftaler, gennem deres deltagelse i det multilaterale system eller gennem andre effektive metoder til at gøre denne henstilling gyldig.

47. Oprindelseslande, transit- og destinationslande skal iværksætte foranstaltninger til at sikre adgang til tjenester vedrørende HIV-forebyggelse, behandling, pleje og støttetjenester for migrantarbejdere, og aftaler bør indgås blandt de involverede lande, i tilfælde hvor det måtte være relevant.

48. Der bør opfordres til internationalt samarbejde mellem og blandt medlemmer, deres nationale strukturer vedrørende HIV og AIDS og relevante internationale organisationer og bør omfatte systematisk udveksling af information om alle foranstaltninger, der er taget som reaktion på HIV-pandemien.

49. Medlemmer og multilaterale organisationer skal være særligt opmærksom på koordinering og de nødvendige ressourcer til at opfylde alle landes behov, særligt lande med høj udbredelse, i udviklingen af internationale strategier og programmer til forebyggelse, behandling, pleje og støtte i forbindelse med HIV.

50. Medlemmer og internationale organisationer skal stræbe efter at sænke prisen på forsyninger af enhver type til forebyggelse, behandling og infektionspleje forårsaget af HIV og andre opportunistiske infektioner og HIV-relaterede cancerformer.

VI. Opfølgning

51. Medlemmer bør etablere en passende mekanisme eller tage en eksisterende mekanisme i brug til monitorering af udviklinger i forbindelse med deres nationale politik vedrørende HIV og AIDS samt arbejdsverdenen, såvel som til udformning af en vejledning omkring deres vedtagelse og implementering.

52. De mest typiske arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer bør være repræsenteret på lige fod i mekanismen til monitorering af udviklinger i forbindelse med den nationale politik. Desuden skal disse organisationer konsulteres i henhold til mekanismen så ofte, det er nødvendigt, under hensyn-tagen til synspunkterne fra organisationer, der repræsenterer personer, der lever med HIV, ekspert-rapporter eller tekniske undersøgelser.

53. Medlemmer skal i så vid mulig udstrækning indsamle detaljeret information og statistiske data og påtage sig forskning vedrørende udviklingen på nationalt og sektoropdelt niveau i forbindelse med HIV og AIDS i arbejdsverdenen, under hensyntagen til fordelingen af mænd og kvinder samt andre relevante faktorer.

54. Ud over rapporteringen i henhold til artikel 19 i den Internationale Arbejdsorganisations forfatning kan en regelmæssig gennemgang af foretagne handlinger på grundlag af denne henstilling inkluderes i nationale rapporter til UNAIDS og rapporter i henhold til relevante internationale instrumenter.